

[Handelsministeren.]

enedes om at søge oprettet et skibsfinansieringsinstitut. Instituttet skal have til formål at finansiere:

- a. Nybygning af skibe for dansk ejer på dansk eller udenlandsk værft.
- b. Nybygning af skibe for udenlandsk ejer på dansk værft.
- c. Køb af danske skibe eller udenlandske, højst 2 år gamle skibe til indregistrering i Danmark.
- d. Dansk ejers salg af skibe til udlandet.

Ifølge det foreliggende vedtægtsudkast, der er optrykt som bilag til lovforslaget, skal instituttet kunne yde lån i skibe mod førsteprioritets panteret inden for 50 pct. af skibets værdi, idet supplerende sikkerhed dog vil kunne kræves i særlige tilfælde. Pantet i skibe vil dog kunne frafalde mod, at der stilles anden fuldgod sikkerhed for lånet.

Afdragstiden for lån skal normalt ikke kunne overstige 7 år fra skibets aflevering fra værft, men såvel lånegrænsen som afdragstiden skal kunne udvides, såfremt pantretten suppleres med anden fuldgod sikkerhed, f. eks. i form af dansk eller udenlandsk bankgaranti, pant i anden tonnage eller medhæftelse fra værftet eller sælgeren af det pågældende skib.

Det samme skal gælde, hvis der stilles eksportkredit eller statsgaranti. Hjemmel til at yde en sådan garanti haves allerede i den gældende lovgivning, og der bliver således ikke tale om at indføre nye former for statsstøtte.

Lånene forudsættes i vedtægtsudkastet at ville blive ydet i form af kasseobligationer, hvilket dog ikke udelukker, at instituttet på et senere tidspunkt gennem en vedtægtsændring kan beslutte at yde lånene som kontantlån.

Til sikkerhed for instituttets forpligtelser tjener dels en garantikapital på 40 mill. kr., der tegnes af de fornævnte organisationer og institutter, dels de til instituttet udstedte pantebreve og andre skylderklæringer og endelig instituttets oparbejdede reserver.

Ved nærværende lovforslag tilsigtes det at sikre det påtænkte institut de for dets virksomhed fornødne stempelbegunstigelser og at gøre det muligt for de garantitegnende banker at blive repræsenteret i instituttets ledelse.

Idet jeg i øvrigt skal henvide til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede boligminister, for at han kan fremsætte det i dag for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg skal i dag for det høje ting have den ære at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om boligbyggeri*.

Da den lov, vi har i dag, for mindre end 2 år siden trådte i kraft, var der vel ingen, der havde ventet, at vi allerede nu ville komme til at beskæftige os med den igen — og dog måske alligevel, men i så fald ud fra forskellige forudsætninger.

Da forslaget til loven blev fremsat, gav den daværende boligminister bl. a. udtryk for, at det var regeringens grundsynspunkt, at man lidt efter lidt skulle nå til at erstatte den indtil da gældende statslånsfinansiering med en statsgarantiordning. Det gælder således lovens kapitel IV, hvor det stod klart, at dette „lidt efter lidt“ ikke var noget, man regnede med lå lige om hjørnet. Jeg minder således om, at lovens §§ 20 og 22 indeholdt en 4-årig aftrapning af den subsidære statslåneordning, og måske vil det også erindres, at der fra visse sider ikke var nogen særlig stor tiltro til tanken om de nye realkreditinstitutter. Dem skulle man, som det blev sagt, ikke vente sig alt for meget af.

Det gik imidlertid helt anderledes, fordi omlægningen af boligbyggeriets finansiering skete hurtigere, end nogen i dag tør påstå at man kunne have ventet, hvilket jo bl. a. skyldes den almindelige, gunstige økonomi-